

De la literatura juvenil a la cuina

Privacions



Mentre hi pensa, arriba al passeig del Miljacka i veu que hi ha algú pescant i també recollint aigua. No se sorprèn, ja res no li estranya. Alguns, sobretot si hi ha una mica de boirina que els pugui amagar, fan això, apropar-se fins al riu per intentar capturar algun peix o aprovisionar-se d'aigua, encara que sigui bruta. Les fonts de la ciutat no funcionen i, anant al Miljacka, s'estalvien les llargues caminades fins als escassos punts de distribució d'aigua en camions cisterna que té el govern. Tanmateix, la Selma creu que el risc de recollir aigua del riu és massa gran. A més del perill dels trets, l'aigua està contaminada pels residus de la ciutat, animals morts i fins i tot algun cadàver en descomposició. També corre el rumor que els txèniks han enverinat el riu de la zona ocupada. A ells, els Arvin, de moment no els can exposar-se així. Són afortunats perquè tenen un petit pou al pati del darrere de casa. Fins i tot en donen, d'aigua, als veïns.

Ja fa quasi dos anys que dura la guerra, la situació cada vegada es fa més difícil i la falta d'aigua és tan sols un dels problemes. Només ocasionalment hi ha electricitat i, per això, els electrodomèstics han esdevingut aparells inútils. També escassegen el menjar i les medecines, encara que la seva família en pot comprar al mercat negre, no amb els diners provinents de l'escarransit sou de conserge del pare al dipòsit de llibres, sinó gràcies al que guanya ella fent de taxista pels carrers de la ciutat.

(pp. 13-14).

Sense treure's l'uniforme de conserge, que ha fet que alguns veïns al barri, fent broma, l'anomenin "el Coronel", en Kemal seu al petit menjador de casa seva, entretenant-se amb un joc de cartes, mentre a la ràdio parla un conegut escriptor, un dels serbis que s'han mantingut al costat del govern bosnià. La Fatima gairebé té a punt el dinar. Ja fa setmanes que mengen el mateix: sopa de verdures, pa i algunes salsitxes de pollastre. La Selma seu lluny de la finestra, no cal donar facilitats als franctiradors, es diu, mentre pensa en el menjar.

(p. 18).

BENAVENTE, Jaume (2005): *Història d'amor a Sarajevo*, Barcelona, Columna, Columna Jove. Premi Ramon Muntaner 2005.

